

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.871 van 13 juni 2013
in de zaak A. 203.072/VII-38.347.**

In zake : Geert GHELDOLF
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kristof Caluwaert
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 99
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMS ZORGFONDS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Vlaams Zorgfonds van 28 oktober 2011 waarbij het bezwaar van Geert Gheldof tegen het opleggen van een administratieve geldboete en de betaling van achterstallige bijdragen in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 mei 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof Caluwaert verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Tine Strubbe, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Per aangetekende brief van 26 januari 2011 deelt de verwerende partij in het kader van de zorgverzekering aan de verzoeker mee dat aan wie drie jaren de bijdrage niet, onvolledig of te laat betaalt, een administratieve geldboete wordt opgelegd. Zij deelt mee dat hij een administratieve geldboete heeft opgelopen voor de jaren 2007, 2008, 2009 en 2010. Er wordt aan toegevoegd dat de administratieve geldboete 100 euro bedraagt, en dat ook de verschuldigde

bedragen van telkens 25 euro voor de jaren 2007, 2008 en 2009 en 10 euro voor het jaar 2010 uiterlijk op 2 april 2011 moeten worden betaald.

4. De verzoeker dient bezwaar in. Hij stipt daarbij aan dat hij beroep doet op "een instantie om financiële redenen", en dat hij persoonlijk failliet is verklaard.

5. Op 28 oktober 2011 volgt de bestreden beslissing, waarbij het bezwaar niet gegrond wordt bevonden en onder meer gesteld wordt dat de geldboete verschuldigd blijft.

IV. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de verzoeker

6. De verzoeker voert als tweede middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur "zoals aan het Vlaams Zorgfonds opgelegd door de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" (hierna : motiveringswet).

Hij betoogt onder meer dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing "gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht, en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen". Hij verwijst naar "een afwezigheid (...) naar enig onderzoek (...) naar de kern van het bezwaar: de staat van faillissement van de verzoekende partij".

7. De verwerende partij betoogt dat het normdoel van de formele motiveringsplicht, dat er in bestaat de bestuurse in staat te stellen de beslissing

"feitelijk en rechtelijk" te begrijpen, te dezen onmiskenbaar werd bereikt, aangezien de verzoeker heeft kunnen afleiden waarom zijn bezwaar ongegrond werd verklaard, zoals blijkt uit zijn uiteenzetting bij de bespreking van een ander middel.

8. In de laatste memorie voegt zij nog toe dat er van een bestuur niet kan worden gevraagd dat het overgaat tot een uitvoerig onderzoek "dat eigenlijk alleen maar zou kunnen gebeuren door een orgaan dat krachtens artikel 159 van de Grondwet vermog te toetsen, dus een jurisdictie".

Beoordeling

9. In zijn bezwaar stelde de verzoeker dat hij persoonlijk failliet werd verklaard. Hij staft dit met een uittreksel uit het Belgisch Staatsblad, waaruit blijkt dat hij beherend vennoot is van de landbouwvennootschap Gheldof en dus onbeperkt solidair is met die vennootschap, dat een pandverzilveraar werd aangesteld en dat de toestand nog steeds actueel is.

In de bestreden beslissing wordt geantwoord dat de mogelijke redenen waarvoor hij kan worden vrijgesteld van het betalen van de administratieve geldboete zijn opgesomd in het besluit van de Vlaamse regering van 5 februari 2010 en dat het argument dat hij aanhaalt daar niet toe behoort. Op grond daarvan wordt besloten dat het bezwaar ongegrond is.

Krachtens de formele motiveringswet moet de betrokkene in de beslissing zelf de motieven vinden op grond waarvan ze werd genomen. Op die manier kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen. Op die manier kan de betrokkene met kennis van zaken oordelen of het zinvol is de beslissing met een annulatieberoep en eventueel met een vordering tot schorsing te bestrijden.

Artikel 24 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 februari 2010 houdende uitvoering van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering bevat een achttal vrijstellingsgronden voor de administratieve geldboete. Daarnaast bepaalt het decreet zelf, in artikel 4, § 6, 3°, dat de jaarlijkse bijdrage en, in voorkomend geval, de administratieve geldboete niet is verschuldigd wanneer de aangeslotene in staat van faillissement verklaard is.

De bestreden beslissing bevat geen antwoord op de argumenten die in het ingediende bezwaar werden aangevoerd. Er wordt louter verwezen naar het eerder genoemde besluit van de Vlaamse regering, terwijl de bepaling van het decreet, waarin sprake is van het faillissement van de aangeslotene, zelfs niet betrokken wordt in de bestreden beslissing.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet waarom de verwerende partij van oordeel is dat het argument dat de verzoeker heeft aangereikt in zijn bezwaarschrift, gestaafd met een aantal documenten, niet kan worden aanvaard.

Het tweede middel is dan ook gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het Vlaams Zorgfonds van 28 oktober 2011 waarbij het bezwaar van Geert Gheldof tegen het opleggen van een administratieve geldboete en de betaling van achterstallige bijdragen in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering wordt verworpen.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien juni tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin